

Overdenking 1 december bij de teksten: Jesaja 2: 1- 5 en Psalm 121

Ik las deze week het volgende verhaaltje, 50 jaar geleden opgeschreven

Soms kom je al lezend iets tegen, wat een kadootje is voor dat moment

Zo bruikbaar, zo toepasbaar, dat gebeurde mij dus deze week.

En even vooraf, in dit verhaaltje en deze overdenking zit geen relatie met de boerenprotesten.

Een boer liet de dorpspastoor zijn korenveld zien, vol wuivend goudgeel graan.

‘Wat vindt u ervan? Dat heb ik toch maar mooi gedaan, dat alles er zo goed bij staat!’, zei de boer. ‘Dat is niet jouw verdienste, maar alleen te danken aan Gods genade’, antwoordde de pastoor.

Bij het aardappelveld aangekomen zei de boer: ‘Maar wat te denken van dit veld; u zult toch moeten erkennen dat ik hier mooi werk heb verricht!’ Maar opnieuw antwoordde de pastoor: ‘Zonder God zou dit alles niet mogelijk zijn. Dank Hem daarom te allen tijde!’

Ten slotte kwamen ze aan bij een derde veld. Dit veld lag braak en stond vol onkruid. ‘Kijk nou toch eens naar dat veld’, zei de boer tegen de pastoor, ‘daar heeft God het werk alleen gedaan!’

De zwaarden omsmeden tot ploegijzers, en de speren tot snoeimessen.

De tekst van de jaren 80!

Toen veel gebruikt bij de demonstraties tegen de kernbewapening

En nu?

Wat zijn de wapens van nu?

Wat zijn uw wapens, jouw wapens, mijn wapens

Het verhaaltje van net maakt duidelijk dat God het niet alleen kan.

Om te komen tot het utopisch beeld dat de beide lezingen ons aanreiken, de hemel op aarde vraagt God van ons meewerken, mee participeren, zelf het goede doen.

Hoe Jezus leefde, doen

Geen stil maar, wacht maar,

Maar mee doen, dat koninkrijk van God mee creëren!

De boer is trots op het mooie graan, en de geweldige aardappel oogst, dat is boer eigen. Hij werkt er tenslotte hard voor.

Het is een lust voor zijn oog en ziel, om te zien hoe mooi het land erbij staat

Dat geldt voor al ons werk,

Jouw werk, een lust voor het oog. De boer heeft het er gemakkelijk mee dat hij vol trots zijn werk kan laten zien, dat geldt niet voor alle beroepen

Niet al het werk is zo zichtbaar, over veel kun je niet zo praten.

Maar wel het gevoel van voldoening als een werkstuk goed gelukt is, als het proces geslaagd is, als mede door jou zorg en aandacht iemand weer opknapt, als een kind de rekensom begrijpt, als na lang speuren de crimineel gepakt is, als

De zwaarden omsmeden tot ploegijzers, en de speren tot snoeimessen.

Wat zijn de wapens van nu? Van u, van jouw, van mij?

De boer is trots op zijn werk, maar het is niet alleen zijn inspanning.

Hij is afhankelijk van wind, regen en zon. Elementen die hij niet in de hand heeft.

En daar waar met andere mensen gewerkt wordt, heb je niet in de hand hoe de ander reageert. Iets heb je dus niet zelf in de hand

Godsgenade, zegt de dorpspastoor

Ik voeg daaraan toe: ook de genade van de ander.

Wat zijn mijn wapens, welke heb ik nog niet omgesmeed?

Het land dat braak ligt, dat ligt te rusten.

De conclusie van de boer is dat God het niet alleen kan. Als God het alleen moet doen, groeit er alleen maar onkruid. Als wij de aarde niet bewerken dan zal er geen graan groeien. En dat is zo.

Het beeld heeft ook nog een andere kant

De kant van nadenken, van bezinnen, niet voort racen, maar rust nemen, braak laten liggen

Luisteren naar, iets mogen laten borrelen

Niet vasthouden aan eigen gelijk, maar de ruimte zoeken van de ander

Stil staan bij Godsgenade en dankbaarheid.....

De wapens van nu?

Bij de kring Krant en Bijbel zijn veel wapens de revue gepasseerd, ja ook de kernwapens van de jaren 80 kwamen regelmatig aan de orde, maar veel meer, wat speelt er nu in de samenleving, hoe sta ik daar zelf in

Elke maand met een groep mensen rond de bijna ronde tafel, met een kop koffie, en we hebben het er over gehad. Het lichte op om met elkaar te kunnen spreken, om de eigen mening te scherpen aan de mening van de ander en om niet het eigen gelijk te halen!

Onze spelregel: je hebt geen gelijk. Het gaat er niet om de ander te overtuigen of te leren, maar om het erover te hebben, te vertellen hoe jij er over nadenkt, wat je je afvraagt en niet om de ander te overtuigen van jou gelijk.

In de jaren 80 zaten we ook bij elkaar en voerden we heftige gesprekken, over de wereld politiek, over de bewapening en de apartheid

Hoe bijzonder is het dat we vandaag Nelson Mandela gedenken.

Hij die in 1965 tijdens zijn gevangenschap het boek schreef: no easy way to freedom

Geen gemakkelijke weg naar vrijheid

De weg naar de vrijheid wordt je niet in de schoot geworpen

De weg naar de vrijheid moet je gaan

De man die na lange jaren van gevangenschap kaarsrecht de lange weg uit de gevangenis liep!

Al lopend uit dat wat je verstikt, al lopend de berg op.

de ander tegemoet treden, te vragen, hoe gaat het met je, soms heel voorzichtig, soms met een omweg, de ander de hand te reiken.

Samen dat kopje koffie drinken

Hoe mooi is het om elkaar te ontmoeten

Om de rust daarvoor te hebben

Om het lief te hebben om over je eigen schroom heen te stappen, om de ander te benaderen

Schroom is niet erg, dat maakt je ook voorzichtig, behoedzaam

Maar laat schroom je niet verstikken

Het land dat braak ligt

Rusten, is iets anders dan het maar laten gaan

Rusten is actief, is bezinnen, is bewust stil staan

Als je iets laat gaan, groeit er in korte tijd een berg aan onkruid

Dan zijn er heel wat snoeimessen en ploegscharen nodig om het land weer te bewerken. Om het pad begaanbaar te maken

Maar onmogelijk is dat niet. Gelukkig

De weg naar vrijheid is geen gemakkelijke weg

Het leven is geen gemakkelijke weg

Het leven is de berg op

In deze advent periode gaan we met Micha de berg op

Bij het beklimmen van de berg lokt het uitzicht, daar straks als ik boven op de top ben,

Wat zal ik zien?

Hoe mooi?

En de weg er naar toe laat daar al iets van zien

Al iets van dat mooie vergezicht,

Al iets van de voldoening van doorzetten

Al iets van het moment van rusten om straks weer verder te gaan.

Vanwaar komt mijn hulp?

Mijn hulp is van de Heer, die mijn voet niet laat wankelen, die waakt over mijn leven

Kom laten we gaan, in het licht van de Eeuwige

Amen